

MUONION JA KOLARIN

LUONNON ASIALLA

**EU:n esitys kriittisistä
raaka-aineista kuumentaa
tunteita Suomessa**

**Näkökulma: Pelkkä pinta-alan
tuijottelu vääristää tilastoja**

*Atalistunturilta
pieni erävoitto
luonnonsuojelulle*

**Muonion ja Kolarin luonto
ry:n yleiskokous lokakuussa.
Tule ja vaikuta
yhdistyksemme toimintaan**

**Yhdistyksen hallitus
huolissaan Tornionjoen
tilasta. Kaivokset uhkaavat
joen ekosysteemiä**

**Malminetsintä Muoniossa
herättää ihmetystä.
Paikalliset seuraavat
jännityksellä sivusta.**

sisältö

Päätoimittajan terveiset

Luonnon asialla -jäsenlehden ensimmäisestä numerosta ja sen tekemisestä.

02

Muonion ja Kolarin luonto ry tiedottaa

Muonion ja Kolarin luonto ry:n hallituksen kannanotot ja tiedotteet syyskuun hallituksen kokousta koskien.

03

Katseet kasvillisuusvyöhykkeisiin

Näkökulma luonnonsuojelun sokeasta pisteestä ja Länsi-Lapin haastavasta suojelutilanteesta.

04

Muonion malminetsintäbuumi

Muoniossa ihmetellään kuntaan suuntautunutta malminetsintäbuumia.

05

EU:n esitys kriittisistä raaka-aineista

Lapin pelätään päätyvän EU:n raaka-ainepankiksi, josta arvokkaita metalleja pumpataan ulkomaille.

06

Puolustusvoimat esti tuulivoimahankkeen Kolarissa

Puolustusvoimat esti Tuulikolmio Oy:n massiivisen tuulivoimahankkeen Kolarin Iso-Pirttivaarassa.

08

Suomen luonnonsuojeluliiton uutiset

Suomen luonnonsuojeluliiton ajankohtaiset kannanotot ja uutiset tiivistettynä jäsenillemme.

08

Metsämittariperhoset kylvävät tuhoa Ounastunturilla

Tutkimukset osoittavat metsämittarin esiintyvän tuhoalueilla valtavissa määrin. Luonto ei välttämättä palaudu ennalleen.

10

Aalistunturilta pieni erävoitto luonnonsuojelulle

Ympäristöministeriön toukokuun Luontolahjasta lähes 10 prosenttia meni Aalistunturin lisäsuojeluun.

11

Lappi lämpenee uskottua nopeampaa

Suomen ympäristökeskuksen mukaan Lappi lämpenee paljon uskottua nopeampaa.

14

EU:n ennallistamisasetus luo työpaikkoja

EU:n ennallistamisasetus nytkähti eteenpäin heinäkuussa. Tarpeen myötä Lappiin tulee syntymään uusia työpaikkoja.

14

Päätoimittajan terveiset

Tervetuloa lukemaan Muonion ja Kolarin luonto ry:n ensimmäistä jäsenlehteä. Lehden avulla haluamme pitää kaikki yhdistyksemme jäsenet ajantasalla paitsi Muonion ja Kolarin luontoasioista myös Suomen luonnonsuojeluliiton yleisistä asioista ja kannanotoista.

Ensimmäisessä numerossa käsittelen kuluneen vuoden tapahtumia ja paikallistason uutisia. Mukana on niin uutisia, kannanottoja kuin näkökulmiakin. Nostan esiin esimerkiksi Aalistunturilla saavutetun pienen luonnonsuojelullisen erävoiton, jonka myötä seudulta suojeltiin lisää alueita. Lisäksi tuon esiin hallitustyötämme Muonion ja Kolarin luonto ry:ssä.

Ensi vuodesta lähtien jäsenlehtemme ilmestyy kaksi kertaa vuodessa. Lehti toimitetaan kokonaan vapaaehtoisvoimin, jonka vuoksi toivonkin saavani apua sen tekoon. Jos olet kiinnostunut auttamaan jäsenlehtemme tekemisessä esimerkiksi toimittamalla kuvia tai kirjoittamalla siihen uutisia ja omia näkemyksiäsi, niin ota ihmeessä yhteyttä.

Päätoimittaja
Martti Asikainen
Muonion ja Kolarin luonto ry
muonio-kolari@sll.fi
+358 44 920 7374

Lokakuun yleiskokous pidetään Karilan Navettagalleriassa

Muonion ja Kolarin luonto ry järjestää yhdistyksen yleiskokouksen lauantaina 14.10.2023 klo 18.00-19.00. Kokoukseen ovat tervetulleita kaikki yhdistyksemme jäsenet sekä jäsenyydestä kiinnostuneet tahot. Siksi kannattaakin pyytää myös kaveri mukaan, jotta hän pääsisi sisään toimintaamme.

Kokous järjestetään Pallas-Yllästunturin kansallispuiston kupeessa sijaitsevassa Karilan Navettagalleriassa, joka tunnetaan sen tunnelmallisesta ja omintakeisesta ilmapiiristä. Kokouksessa on tarjolla kahvia ja pientä purtavaa. Toivomme kuitenkin, että jokainen paikalle tuleva ilmoittautuisi ennakkoon, jotta voimme arvioida tilaisuuden tarjoilutarpeet etukäteen.

Kuva: Martti Asikainen / Karilan Navettagalleria

Muonion ja Kolarin luonto ry suosittelee poronruokinnan keskittämistä

Muonion ja Kolarin luonto ry:n hallitus päätti syyskuun kokouksessa, ettei yhdistys ota virallista kantaa poron laidunnuksesta ja jäkälätilanteesta kiivaana käyvään keskusteluun. Tunteita herättävä keskustelu sai alkunsa, kun Metsähallituksen ja Ympäristökeskuksen alustavat tutkimustiedot tulivat julki, joista kävi ilmi, että Ylä-Lapin jäkäläkoista enää seitsemän prosenttia on hyvässä tilassa.

Tunturikoivikoita kuolee pois, ja samalla sekundapaljakka valtaa alaa. Tulokset käyvät ilmi vuoden lopussa julkaistavasta raportista, jossa kartoitettiin lähes kolme miljoonaa hehtaaria Ylä-Lapin luontotyyppijä. Ylä-Lapin jäkäläisistä luontotyypeistä 93 prosenttia on heikossa tilassa. Se tarkoittaa, että jäkälää on ehkä noin sata kiloa hehtaarilla. Hyväkuntoisella jäkälätyypin kankaalla jäkälää voi olla kymmenkertaisesti tai enemmänkin.

Muonion ja Kolarin luonto ry suosittelee jäsenilleen ja paikallisille paliskunnille poronruokinnan keskittämistä pienemmälle alueelle, jolloin kuormitus luontoa kohtaan pienenee automaattisesti, eivätkä esimerkiksi ruokinnan kautta leviävät vieraslajit pääse valtaamaan alaa.

Kokoukseen on mahdollista osallistua myös etäyhteyden kautta. Mikäli osallistut etäyhteyden avulla, niin ilmoitathan siitä etukäteen sähköpostitse osoitteeseen muonio-kolari@sll.fi, jotta voimme toimittaa sinulle osallistumiseen tarvittavan linkin.

Kokouksessa tullaan käsittelemään yhdistyksen kuluneen vuoden asioita. Samalla yhdistykselle valitaan myös uusi puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja pitkäaikaisen puheenjohtajamme **Keijo Taskisen** siirtyessä syrjään ajanpuutteen vuoksi. Taskinen tulee jatkamaan hallituksen täysivaltaisena jäsenenä.

Karilan Navettagallerian osoite on Karilantie 31, Äkäslompola, Kolari. Perille löytää helposti esimerkiksi navigaattorin avulla. Kokouksen jälkeen on mahdollisuus jäädä keskustelemaan yhdistyksen hallituksen kanssa yhdistyksen tulevaisuudesta. Samalla tutustumaan myös Aalistunturin kansallispuistoaloitteeseen.

Väylän tilasta nousi huoli yhdistyksen hallituksessa

Muonion ja Kolarin luonto ry:n hallitus kokoontui syyskuussa keskustelemaan Tornionjoen heikentyneestä tilasta. Alkukesän aikana Tornionjokeen nousi vähemmän lohia kuin kuin moniin vuosiin. Edellisen kerran yhtä vähän lohia on noussut vuonna 2011.

Luonnonvarakeskuksen mukaan syitä jokeen nousseiden lohien määrän pienentymiseen ei tunneta tarkkaan. Viime vuosina merelle vaeltaneiden poikasten ravinnon määrä on ollut vähäistä. Lisäksi ilmaston lämpenemiseen liittyvä veden lämpötilan nousu lisää lohien energiankulutusta.

Kiihtyvän kaivosbuumin pelätään heikentävän tilannetta entisestään. Vuoden 2023 aikana Ruotsi antoi luvan uudelle kaivokselle, joka sijaitsee Tornionjoen latvoilla. Muonion ja Kolarin luonto ry on huolissaan kaivosten kokonaispäästökuorman vaikutuksista Tornionjoen vesistöön ja ekosysteemiin.

Kuva: Martti Asikainen / Tornionjoki

Kuva: Martti Asikainen / Luontaisesti kehittynyt metsä Kolarissa.

Nuuskakaira on paitsiossa, mitä tulee tiukasti suojeltuihin alueisiin. Luonnon kannalta tilanne näyttää pahalta, sillä luontokato ei pysähdy papereita pyörittämällä.

Suomi esittää Euroopan unionille (EU), että Suomessa olisi jo riittävästi tiukasti suojeltua maapinta-alaa. Tiedot ovat peräisin ympäristöministeriössä laaditusta ehdotuksesta, josta Helsingin Sanomat on nähnyt esitelmäversion. EU:n monimuotoisuusstrategian mukaan EU:n maa- ja meripinta-alasta pitää suojella 30 prosenttia, josta kolmannes tulisi olla tiukasti suojeltua.

Suomen maa- ja meripinta-alasta on tällä hetkellä suojeltu noin 13 prosenttia. Maapinta-alan suojelusta huomattava osa keskittyy etenkin Ylä-Lapin vähäpuustoiseen alpiiniseen alueeseen, josta on ympäristöministeriön mukaan suojeltu tiukasti jopa yli 70 prosenttia. Huomattava suojelumäärä voi kuitenkin johtaa harhaan, eikä se välttämättä edistä luonnon monimuotoisuuden säilymistä, sillä Lapin luonto on moninainen ja moniarvoinen.

Maakuntakohtainen vääristymä

Suomalainen luonnonsuojelu keskittyy liikaa pinta-alaan. Siinä mielessä ympäristöministeriö on täysin oikeassa, että Suomessa on riittävästi tiukasti suojeltua pinta-alaa. Kyseisen tulkitatavan ongelma on kuitenkin siinä, että pinta-ala sijaitsee väärissä paikoissa, eikä se yksin riitä pysäyttämään

luontokatoa, vaikka paperilla kaikki näyttäisikin hyvältä. Pelkän tiukasti suojeltujen alueiden yhteispinta-alan tuijottelun sijaan katset tulisi kääntää eri kasvillisuusvyöhykkeisiin, ekologisten käytävien rakentamiseen sekä tietystikin suojeltujen alueiden luontoarvoihin ja luonnon monimuotoisuuteen, sillä muuten saatamme langeta silmäkääntötemppeihin. Tämä on ongelma erityisesti Lapin maakunnassa, jossa suojelu jakautuu maantieteellisesti hyvin epätasaisesti.

Karkeasti arvioiden lähes koko Ylä-Lappi on suojeltu eri toimin, kun taas erityisesti Länsi-Lappi on jäänyt kokonaan ilman suuria, lainmukaisia suojelualueita ja ekologisia käytäviä, jotka ovat välttämättömiä lajien säilymisen sekä levittäytymisen kannalta. Lienee sanomattakin selvää, että jos maakunta kattaa liki puolet koko Suomesta, niin se pitää sisällään useita erilaisia luontotyyppijä ja kasvillisuusvyöhykkeitä. Tästä syystä Ylä-Lapin laajat suojelualueet saattavat aiheuttaa Lapissa mittakaavassa suojelutilastollisia vääristymiä.

Kyse on samasta asiasta kuin laittaisi koko Valtatie 4:n tiukkaan suojeluun, laskisi sen kokonaispinta-alan ja toteaisi sen jälkeen rinta rottingilla, että nyt on muuten suojeltu paljon.

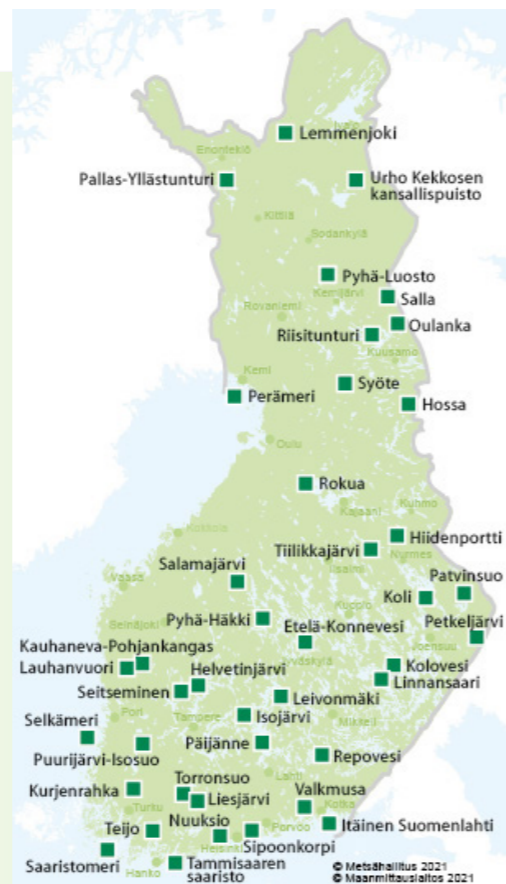
Tarvitaan kartoitus eri suojelutyypeistä

Lajien uhanalaisuusarvioinnin eli Punaisen kirjan mukaan noin 12 prosenttia Suomen luonnon lajeista on uhanalaisia. Tutkijoiden mukaan kuudes joukkosukupuu etenee salakavalasti ja sen seuraukset nähdään vasta, kun ekosysteemit romahtavat. Lajit tarvitsevat ekologisia käytäviä, jotta ne voisivat levittäytyä ja siirtyä ilmastonmuutoksen tuomien haittavaikutusten myötä pohjoisemmas. Samalla tarvitaan myös tarkempaa tietoa eri kasvillisuusvyöhykkeiden suojeluprosenteista, jotta tiedämme, mihin meidän on paukkumme laitettava.

Luonnonvarakeskus ei tee tällä hetkellä tarkkoja jaotteluja suojeluprosenteista esimerkiksi suokasvillisuusvyöhykkeittäin, jonka vuoksi on mahdotonta tietää, mitkä suotyypit ovat vaarassa kadota kokonaan ja mitä taas on ylisuojeltu.

Länsi-Lapin seutu on kuin musta aukko suomalaisella luonnonsuojelukartalla suojellun pinta-alan ollessa prosentuaalisesti Suomen matalimpia. Metsähallitus on kehittänyt ansiokkaasti uusia menetelmiä luonnon monimuotoisuuden huomioiseksi hakkuissaan, mutta tämä ei takaa alueen positiivista kehitystä ja kiihtyvän luontokadon hidastamista.

Länsi-Lapissa tueksi tarvitaan myös suhdanteista riippumattomia ja pysyviä ratkaisuja, kuten esimerkiksi uusia kansallispuistoja ja luonnonsuojelualueita.

Luontoon.fi / Kansallispuistot Suomessa (2021).

Euroopan unionin esitys kriittisten raaka-aineiden saatavuudesta kuumentaa tunteita Suomessa

Martti Asikainen

Kuva: Antti Lankinen / Wikimedia Commons (Talviwaan kipsialtaat, 2013).

Lapista arvellaan tulevan EU:n raaka-ainepankki, josta arvokkaita metalleja pumpataan monikansallisten yhtiöiden tarpeisiin ympäristöä huomioimatta.

Euroopan unionin parlamentti hyväksyi syyskuussa kiistellyn esityksen, jonka tarkoitus on parantaa kriittisten raaka-aineiden saatavuutta Euroopassa. Käytännössä kriittisten raaka-aineiden turvaaminen tarkoittaa kaivannaistoiminnan lisäämistä Euroopassa, jotta teollisuuden raaka-aineiden kysyntään pystytään vastaamaan.

Euroopasta halutaan tehdä omavaraisempi ja pienentää sen riippuvuutta esimerkiksi Kiinasta, Turkista ja Venäjästä, ja turvata tällä tavoin niiden toimitusvarmuus. EU-komission puheenjohtaja Ursula von der Leyen on varoitellut useasti talousalueen riippuvuudesta. Syyskuussa hän ilmoitti, että Kiina on rajoittanut muun muassa galiumin ja germaniumin vientiä, jotka ovat välttämättömiä raaka-aineita erilaisiin puolijohdeisiin ja aurinkopaneeleihin.

Tavoitteet kriittisten raaka-aineiden omalle tuotannolle ovat kunnianhimoiset. Vuonna 2023 EU:n tarvitsemista strategisista raaka-aineista jo 10 prosenttia pitäisi louhia Euroopan omista kaivoksista,

kun tällä hetkellä määrä on vain noin 2–3 prosenttia.

Suomessa hyväksytty esitys on otettu ristiriitaisin tuntein vastaan. Kukaan tuskin kiistää omavaraisuuden hyötyjä, mutta Suomessa on jo valmiiksi Euroopan unionin löyhin kaivoslaki. Monet pelkäävät, että kriittisiä mineraaleja louhiville kaivoksille annetaan kiihdytyskaista ja lupa ohittaa luonnonsuojelu-, vesipuite- tai kaivannaisjätedirektiivin mukaiset vaatimukset.

Huonosti toteutettuna kaivokset voivat pilata kokonaisia vesistöjä ja pohjavesialueita, kuten esimerkiksi Sodankylän Kevitsa ja Sotkamon Talviwaan ovat osoittaneet. Laajoissa kaivoshankkeissa on tyypillistä, että hakemukset ovat puutteellisia, kuten Kolarin Hannukaisenkin tapaus osoitti.

Eniten kritiikkiä on noussut esityksessä mukana olevasta kaivosten luvitusta nopeuttavasta asetuksesta, jonka myötä kriittisiä raaka-aineita kaivavien lupaprosessi saisi kestää vain kaksi vuotta ja kierrätyslaitoksilla yhden vuoden. Tällä hetkellä kaivoksen avaaminen tarvittavine lupineen kestää

Muoniossa ihmetellään malminetsintäbuumia

Yhä useampi yhtiö on osoittanut kiinnostuksensa malminetsintää kohtaan Muoniossa. Paikalliset ovat seuranneet kehitystä huolestunein katsein. Luonnorauhan pelätään katoavan, jos maaperästä löytyy arvometalleja.

Kobolttia ja muita teknologiamineraaleja etsivä Latitude 66 Cobalt Oy on tutkinut vuodesta 2021 alkaen Kolarin ja Muonion alueita malminetsintään liittyvinä varausalueina. Malminetsinnän varausalue antaa tutkimuksia tekevä yhtiölle etuoikeuden jättää kyseisille alueille malminetsintälupahakemuksia ennen varausajan päättymistä.

Muonion lupahakemusalueet sijaitsevat kunnan eteläosassa Kolarin vastaisella rajalla sekä Kangosjärven kylän länsipuolella, kun taas Kolarissa ne asettuvat pääosin Kurtakon kylän länsipuolelle. Muonion kolmen alueen yhteispinta-ala on 73,5 neliökilometriä ja Kolarin kahden 29,7 neliökilometriä. Yrityksen mukaan se pitää etäisyyttä suurimpiin matkailu- ja luontokohteisiin.

Kaivostoiminta Suomessa on lisääntymässä ja samalla se luo painetta myös luontoa, lajeja, vesistöjä, retkeilyä ja muita luonnonarvoja kohtaan. Muonion ja Kolarin luonto ry seuraa tiiviisti malminetsintäbuumin laajenemista toimialueellaan. Yhdistys ei sinänsä vastusta kaivostoimintaa, mutta luonnonvarojen ei kuitenkaan tulisi riistää kestävästä tulevaisuudesta ja lajikadon kustannuksella.

Muonion paikallisjäsenemme ovat osoittaneet huolensa kiihtyvistä malminetsintäbuumista. Kaivosteollisuuden pelätään myös uhkaavan nopeasti kehittyvää matkailualaa sekä alueilla sijaitsevaa vanhaa metsää, josta Muonio tunnetaan kenties parhaiten. Muonion ja Kolarin malminetsinnän varausalanteeseen voi tutustua GTK:n ja Tukesin ylläpitämässä Kaivosrekisterin karttapalvelussa osoitteesta: <https://gtkdata.gtk.fi/kaivosrekisteri/>.

noin kymmenen vuotta. Äänekkäimmät kritisoijat arvelevatkin Lapista tulevan EU:n raaka-ainepankki, josta arvokkaita metalleja pumpataan monikansallisten yhtiöiden tarpeisiin.

Riskinä ohituskaista lieveilmiöineen

Asetuksen riskinä on ohituskaista negatiivisine ilmiöineen. Esimerkiksi kokoomuksen europarlamentaarikko **Sirpa Pietikäinen** totesi Yle Uutisille, etteivät viranomaiset pysty arvioimaan kahdessa vuodessa perusteellisesti luvan myöntämisen edellytyksiä ympäristövaikutusten näkökulmasta, joka taas voi johtaa kevenettyihin ympäristövaikutusten arviointeihin ja kuulemisiin sekä valitusoikeuden kaventamiseen.

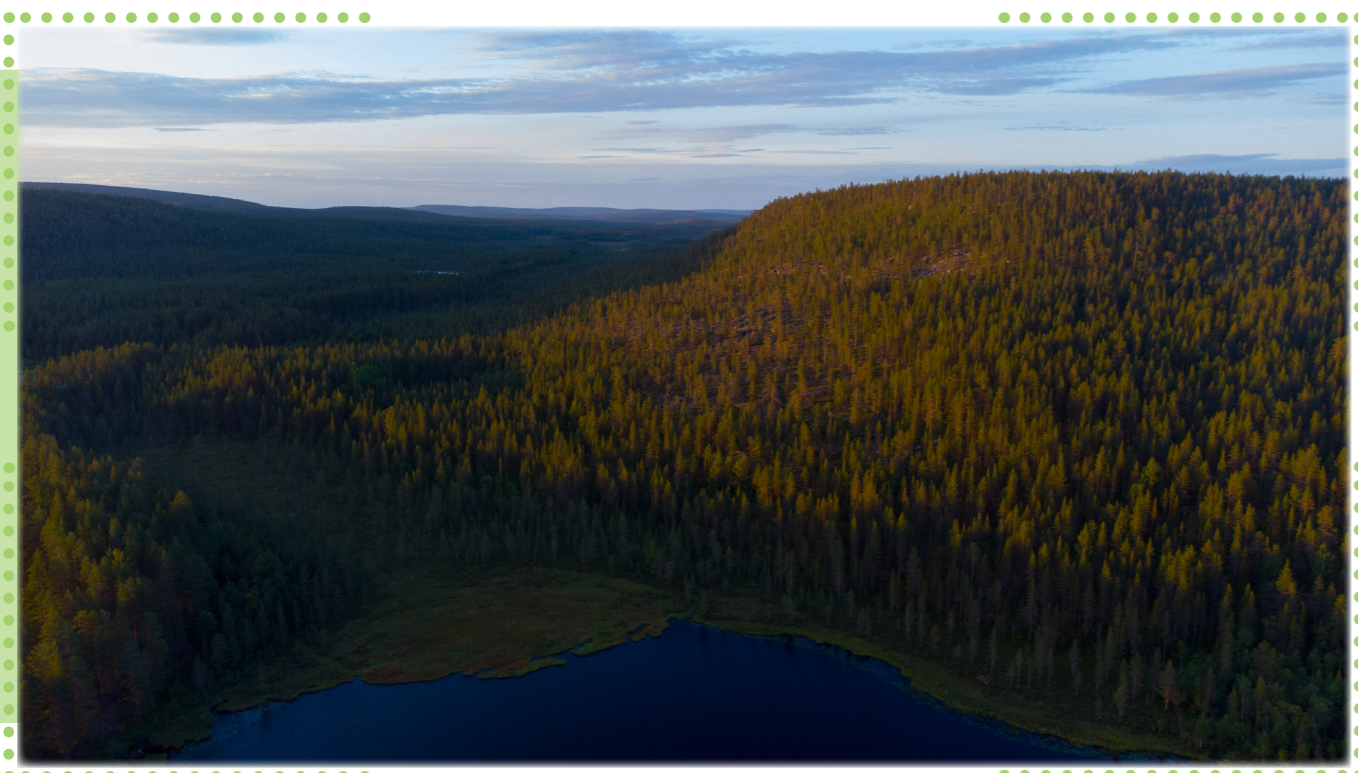
Niin ikään myöskin parlamentin kantaa vastaan äänestäneet vihreiden **Alviina Alametsä** ja **Heidi Hautala** pitävät kriittisten raaka-aineiden asetusta ongelmallisena myös Natura-alueiden suojelun ja saamelaisten maaoikeuksien kannalta, sillä edes Natura-luontokohde ei olisi riittävä perustelu kaivosluvan eväämiseen. Hautalan mukaan asetusta ei nyky muodossaan ota myöskään riittävästi huomioon tarvetta vähentää raaka-aineiden ja metallien kulutusta.

Muonion ja Kolarin luonto ry:n hallitus keskusteli tulevasta asetuksesta syyskuun kokoukses-

saan. Hallitus linjasi tuolloin, että vihreä siirtymä tulee toteuttaa luontoarvoja kunnioittaen. Paikallistason ympäristökatastrofit ovat osoittaneet, ettei kaivostoiminta Suomessa ole aina kestäväällä pohjalla, jonka vuoksi vaarana on yhä useamman ympäristön turmeltuminen. Muonion ja Kolarin luonto ry painottaakin, että vihreään siirtymään tarvittavien kriittisten raaka-aineiden hankkimisessa on varmistettava ympäristön- ja luonnonsuojelun korkea taso, eikä se saa olla syy köyhdyttää tai turmella luontoa entistäkin enemmän.

Myös Suomen luonnonsuojeluliiton (SLL) ympäristöjuristi **Matti Kattainen** on ottanut kantaa esitykseen. Kattaisen mukaan asetus sivuuttaa useat kaivosten lupaprosesseihin liittyvät perus- ja ihmisoikeusnäkökulmat. Lisäksi hän uskoo sen kaventavan merkittävästi Suomen harkintavaltaa ympäristöä koskevassa päätöksenteossa. Kattaisen mielestä maailman markkinoilla vanhan teknologian kopiointi tai niissä aasialaisten alihankkijoiksi pyrkiminen ei ole kaupallisesti järkevä strategia, vaan EU:n tulisi pyrkiä pois 50 vuotta vanhasta teknologiasta ja panostaa uusimpaan ja tehokkaimpaan teknologiaan.

Euroopan unionin parlamentin hyväksymä asetus etenee seuraavaksi parlamentin, neuvoston ja komission välisiin kolmikantaneuvotteluihin ennen kuin se palaa parlamentin äänestettäväksi.

Kuva: Martti Asikainen / Iso-Näläntövaara, Kolari.

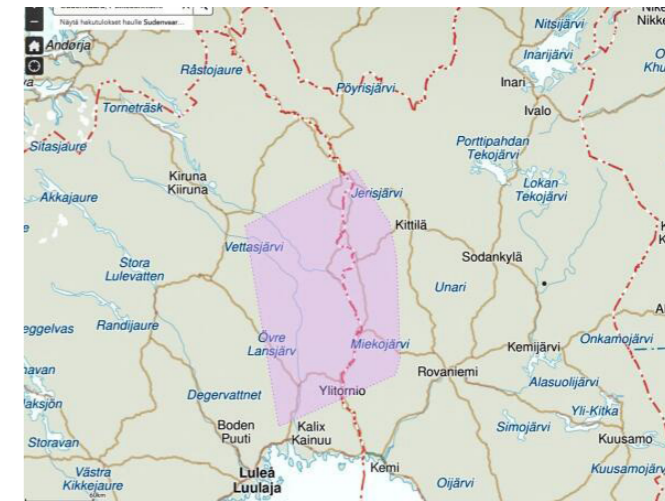
Puolustusvoimat torppasi tuulivoimahankkeen Kolarissa

Puolustusvoimat esti tuulivoima-alueen perustamisen Kolarin Iso-Pirttivaarassa. Syynä Suomen ja Ruotsin välinen sopimus matalalentoharjoitusalueesta, joka tekee korkeat tuulimyllyt mahdottomaksi rakentaa.

Puolustusvoimat on estänyt Tuulikolmio Oy:n Kolarin Iso-Pirttivaaraan suunnitteleman tuulivoima-alueen rakentamisen. Tuulikolmio on suunnitellut alueelle 19 voimalan tuulivoimala-alueita.

Syynä kielteiseen päätökseen oli ilmavoimien matalalentoharjoitusalue, joka sijaitsee kartassa merkityllä alueella. Puolustusvoimien mukaan kyseessä on Suomen ja Ruotsin yhteinen lentoharjoitusalue, joka perustuu valtioneuvoston vuonna 2012 antamaan asetukseen ja Suomen ja Ruotsin väliseen sopimukseen vuodelta 2011.

Matalalentoharjoitusalue ulottuu Kalixin pohjoispuolelta aina Muonion ja Kittilän rajalla sijaitsevalle Jerisjärvelle saakka. Myös Kolarin Pasmajärvessä sijaitsevalle Hirvasjärvelle on suunnitteilla tuulivoimala-alue. Alue sijaitsee samaisella matalalentoharjoitusalueella.

Kuva: Puolustusvoimat / Matalalentoharjoitusalue

Suomen luonnonsuojeluliiton ajankohtaiset uutiset

Suden kannanhoidollista metsästystä ei voida aloittaa

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoitti, että se alkaa valmistella suden kannanhoidollista metsästystä, joka alkaisi ensi vuonna. Suomen luonnonsuojeluliitto haluaa muistuttaa, ettei suden kannanhoidollista metsästystä voida aloittaa ennen kuin kanta on saavuttanut suotuisan suojelun tason.

Luonnonsuojeluliitto ei vastusta metsästystä, mutta se ei saa vaarantaa uhanalaisia lajeja. Susiasetukseen voidaan palata sitten, kun susikanta on suotuisalla tasolla ja metsästys mitoitetaan niin, ettei se vaaranna susikantaa.

Toiminnanjohtaja **Tapani Veistolan** mukaan suden hoitosuunnitelman päivityksen viimeistely olisi nyt parasta susipolitiikkaa, koska se parantaisi eri tahojen yhteistyötä susikannan järkipäisessä hoidossa.

SLL kritisoi hallitusta luonnonsuojeluun kohdistuvista leikkauksista

Suomen luonnonsuojeluliiton mukaan **Petteri Orpon** hallituksen ensimmäinen budjettiriihi paljasti hallituksen arvot, eikä näihin arvoihin kuulu luontokadon ja ilmastokriisin torjunta. Liiton ympäristöpäällikkö **Paloma Hannosen** mukaan hallitus romuttaa pohjaa ympäristön kannalta kestävältä taloudelta ja syyttää tukia ympäristölle haitalliseen toimintaan.

– Luontokadon pysäyttäminen vaatii myös sitä, että hallituksen on tehtävä päätökset esimerkiksi valtion vanhojen ja luonnontilaisten metsien suojelemiseksi Metsähallituksen omistajaohjauspoliittisten päätösten yhteydessä, hän toteaa tiedotteessa.

Suomeen on suunnitteilla paljon uusia vihreän siirtymän investointeja. Suomen luonnonsuojeluliitto on huolissaan sekä ympäristöviranomaisten resursseista, joista on leikattu vuosien saatossa merkittävästi, että hallituksen pyrkimyksistä luoda ympäristöluvitukseen ohituskaistoja.

Lausunto metsäkanalintujen metsästysasetuksesta

Metsäkanalintujen kannat eivät ole entisten aikojen tasolla, jonka vuoksi niiden metsästystä on tarpeen rajoittaa. Luonnonsuojeluliitto esitti lausunnossaan maa- ja metsätalousministeriölle lisää ajallisia ja paikallisia rauhoituksia. Yleisesti ottaen metsäkanalintujen kannat ovat alueellisesti pohjoisessa ja idässä paremmassa kunnossa kuin etelässä ja lännessä. Alueellisia rajoituksia on esitetty varsinkin Etelä-Suomeen.

Kannanotto EU:n biotalousstrategian päivitykseen

Luonnonvarojen ylikulutuksen lopettamisen ja kiertotalouden edistämisen tulee olla keskiössä biotaloutta kehitettäessä Suomessa ja koko EU:ssa, toteaa SLL lausunnossaan eduskunnan maa- ja metsätalousvaliokunnalle.

Luonnonsuojeluliitto huolissaan kustannusvaikutteisen metsitystuen lopettamisesta

Luonnonsuojeluliitto on huolissaan kustannusvaikutteisen metsitystuen lopettamisesta, sillä se antaa väärän signaalin **Petteri Orpon** hallituksen sitoutumisesta ilmastotavoitteisiin varsinkin kun korvaavista toimista ei ole sovittu. Hallituksen tulee tehdä ilmastolain mukainen päätös lisätoimista mahdollisimman pian.

Kolme piiriä kokoontui Hailuodossa

Pohjoisen kolme luonnonsuojelupiiriä kokoontuivat Hailuodossa 28.-29.9.2023. Paikalla oli myös Luonnonsuojeluliiton puheenjohtaja **Hanna Halmeenpää** sekä toiminnanjohtaja **Tapani Veistola**. Myös Muonion ja Kolarin luontory:n jäseniä osallistui kaikille piirien jäsenille tarkoitettuun tapahtumaan.

Tenon kyttyrälohen patoa kehitettävä

Suomen luonnonsuojeluliitto on huolestunut Tenojoen atlantinlohen nousumahdollisuuksista ja Tenon ja Utsjoen vesistöjen atlantinlohen tulevaisuudesta. Sen jokikalastus on ollut Tenolla kielletty jo kolmatta vuotta, ja lohikannat ovatkin alkaneet hiljalleen elpyä.

Nyt norjalaisten rakentama kyttyrälohipato Tana bro -kylän kohdalla estää atlantinlohen nousemisen, mutta sen sijaan vieraslaji kyttyrälohi pääsee tunkeutumaan padosta läpi. Toistaiseksi padon lohiloukusta on saatu noin 600 kyttyrälohea, kun lohitutkijat arvoivat noin 20 000 kyttyrälohen ohittaneen padon. Tenoon nousevien kyttyrälohien määrä on ollut kasvussa.

Atlantinlohia lohiloukusta ei ole saatu kuin muutamia. Ne ovat kerääntyneet padon alapuolen syvänteisiin kun pato estää niiden nousemisen. Patoon on tehty ajoittain aukkoja, jotka ovat mahdollistaneet sen alle kertyneiden atlantinlohien nousemisen.

Norjalaiset ovat onnistuneet yhdistämään kyttyrälohen torjunnan ja atlantinlohen suojelun pyyntipadolla pienemmissä Finnmarkin lohijoissa. Tenojoen uusi pato ei ole kuitenkaan toiminut padon väärän paikan ja rakenteen sekä Tenojoen suuren koon johdosta. Mahdollisesti Tenojoen erittäin alhainen vedenpinta saattaa vaikeuttaa atlantinlohen nousua ja padon toimintaa.

Luonnonsuojeluliitto pitää tärkeänä, että maa- ja metsätalousministeriö kiirehtisi norjalaisia parantamaan ja seuraamaan Tenojoen kyttyrälohipadon toimintaa. Patokokeilussa kannattaisi nyt ottaa aikalisä. Tenon alkuperäisten lohikantojen elpymisen olisi tärkeää luonnon lisäksi alueen kalastusmatkailulle ja saamelaiskulttuurille.

Vieraslajikurssi auttaa viheralan ammattilaisia

Suomen luonnonsuojeluliitto on tuottanut maksuttoman vieraslajikurssin, joka on suunnattu erityisesti puutarha-alan sekä luonto- ja ympäristöalan perustutkinto-opiskelijoille. Luonnonsuojeluliitto pitää kurssin yleissivistävää oppimäärää hyödyllisenä kenelle tahansa metsä- tai maatalousympäristössä toimiville ammattilaisille tai vieraslajien hallinnasta kiinnostuneille.

Kurssipaketissa käsitellään mm. vieraslajeihin liittyvät perustermit ja tärkeimmät tietolähteet, tutustutaan Suomen ja EU:n vieraslajiluetteloihin ja lajeihin sovellettavaan lainsäädäntöön, opitaan vieraslajien aiheuttamista haitoista, perehdytään niiden torjuntaan sekä leviämistä ennaltaehkäiseviin toimiin sekä selvitetään vieraslajijätteen käsittelyyn liittyviä velvollisuuksia ja toimintatapoja. Voit tutustua kurssiin SLL:n verkkosivuilla.

Metsämittariperhoset kylvävät tuhoa Ounastunturilla

Martti Asikainen

Kuva: Jussi Heikkilä / Wikimedia Commons

Mittariperhosten toukat ovat tuhonneet laajoja alueita Ounastunturilta. Edes useampi vuosi ei välttämättä takaa sitä, että maasto palaisi entiselleen.

Lapin yliopiston Arktisen keskuksen mukaan Muonioissa ja Enontekiöllä sijaitsevalla Ounastunturilla on havaittu poikkeuksellisen suuri metsämittariperhosten esiintymä. Keskuksen mukaan vastaavaan ei ole törmätty koskaan aikaisemmin. Mittariperhosten toukkien tuhojaljet näkyvät satelliittikuvissa asti.

Paikallisten poronhoitajien mukaan Ounastunturin varpukasvillisuuteen on ilmestynyt viime vuosien aikana ruskettuneita ja kuolleita alueita, jotka ovat laajentuneet vuosi vuodelta. Laajoja ruskettuneita alueita löytyy useilta Ounastunturien keroilta, kuten esimerkiksi Pyhäkerolta, Pikkuvaarasta ja Outtakallasta.

Kevon tutkimusasemalla Utsjoella tehtyjen mittausten mukaan mittariperhosten toukkien tuho tekee marjasadoista selvää pitkäsi aikaa. Edes usean vuoden jälkeenkin syötyjen alueiden varvut eivät ole välttämättä toipuneet entiselleen.

Tilanne on äärimmäisen vakava, sillä mittariperhosten munat tuhoutuvat vasta 35 pakkasasteessa, jonka vuoksi lämpenevien talvien myötä mittarituhojen ennakoitaan yleistävän.

Yksi naaras munii jopa 150-300 munaa lehtipuiden runkojen epätasaisiin kohtiin, tyveen ja oksien hankoihin. Toukkavaihe kestää kuukaudesta kahteen, minkä jälkeen toukat kotoituvat maahan. Toukkavaiheessaan ne tuottavat myös silkkirihmaa, jolla ne saavat liitettyä ravintokasviensa lehdistä suojapaikan ympärilleen. Syksyn tullen syntyy uusi mittariperhossukupolvi jatkamaan elämää.

Luonnonvarakeskus pelkää, että tuhojen laajentuminen voi heikentää tunturialueilla elävien porojen talviravinnon saantia sekä vaikuttaa merkittävästi tunturialueen linnustoon. Myös muut eläimet kärsivät. Kevolla aikaisemmin tehtyjen tutkimusten mukaan esimerkiksi kärppää tavattiin vain terveissä koivikoissa. Samalla myös jänikset vähenivät mittarituhojen myötä ja niiden perässä ketut. Lintuihin, kuten esimerkiksi riektoon, tuho vaikuttaa erityisen paljon.

Massasiintymän kehittymistä ja vaikutuksia seuraavat Lapin yliopisto, Luonnonvarakeskus ja Turun yliopiston Kevon tutkimusasema. Seuranta tehdään vuorovaikutuksessa Metsähallituksen ja alueen poronhoitajien kanssa.

Aalistunturin seudulta pieni erävoitto luonnonsuojelulle

Martti Asikainen

Kuva: Martti Asikainen / Iso-Näläntöjärvi

Talvella eskaloitunut Aalistunturin kiista sai tyydyttävän lopun, kun ympäristöministeriön toukokuussa julkaisemasta Luontolahjasta lähes 10 prosenttia kohdistui alueen lisäsuojeluun.

Viiime talvena otsikoihin nousi tuntematon Aalistunturi, jossa Metsähallitus toteutti harvennushakkuitaan. Kansallispuistoalueen alueesta käynnistynyt kiista ylitti valtakunnallisen uutiskynnyksen, jonka myötä paikalle ryntäsivät niin aktivistit kuin toimittajatkin. Monet pitivät kohua turhana ja toimia vahvasti ylimitoitettuina.

Toukokuussa päättynyt ympäristöministeriön Luontolahja-kampanja kuitenkin osoitti taistelun olleen tarpeellinen. Kampanjan myötä Aalistunturin luonnonsuojelualuetta laajennettiin kaikkiaan 326,9 hehtaarilla, kun Porovaarat, Palohäimi ja Häiminoja pääsivät suojelun piiriin. Kuluneen kesän aikana Metsähallitus on merkinnyt suojelemattomille alueille myös useita uusia luontokohteita, jotka on luokiteltu arvokkaiksi elinympäristöiksi.

Luontolahja-kampanjassa suomalaisia kannustettiin perustamaan luonnonsuojelualueita omille maille. Valtio tuplasi suojeltujen alueiden pinta-alan perustamalla saman verran luonnonsuojelualueita Metsähallituksen hallinnoimille, luontoarvoiltaan monimuotoisille maille. Suojelun edellytyksenä oli,

että luonnonsuojelulain 10. pykälä täyttyi. Kaikkiaan kampanjan myötä syntyi yli 6700 hehtaaria uusia luonnonsuojelualueita. Metsähallituksen suojelemista maista noin kymmenen prosenttia kohdistui Aalistunturin seudun lisäsuojeluun.

Aalistunturin kansallispuistoaloite lähti tavallisista ihmisistä

Aalistunturin alueelle ehdotettiin uutta kansallispuistoa vuoden 2021 huhtikuussa. Ehdotusta ei ole vielä toistaiseksi käsitelty ympäristöministeriössä. Tämä oli yksi syy siihen, miksi Suomen luonnonsuojeluliiton Lapin piiri sekä Muonion ja Kolarin luonto ry hakivat kiistellylle alueelle toimenpidekieltoa vuosina 2021 ja 2022.

Vaikka kansallispuistoaloitteen pinta-alasta merkittävä osa on jo aikaisemmin noteerattuja luontokohteita, niin alueella on yhä useita ilman statusta jääneitä alueita, jotka ovat tärkeitä paikalliskulttuurille ja yleisesti tunnettuja. Aalistunturin seudun arvo ei siten perustukaan yh-

teen leimikkoon, vaan niiden muodostamaan kokonaisuuteen.

Kansallispuistoaloitteen tekijöiden mukaan laajemmalla suojelulla on pyritty synnyttämään ekologinen turvasatama, joka pitäisi sisällään kauniin laaksomaisen valuma-alueen kokonaisuudessaan kaikkine latvapuroineen ja järvi-altaineen. Kansallispuisto takaisi luontotyyppien säilymistä ja parantaisi samalla Etelä-Kolarin haastavaa työllisyystilannetta. Länsi-Lapin vaara-alueelta puuttuu kokonaan laaja suojelualue, joka edistäisi endeemisten lajien säilymistä sekä siirtymistä pohjoisemmaksi, kun vieraslajit valtaavat alaa ilmaston lämmetessä.

Suojelluksi ehdotetut kohteet ovat pääosin metsäalueita, joilla ei ole koskaan harjoitettu voimallista, koneellista maanmuokkausta. Tästä johtuen alueella on runsaasti biodiversiteetin polttoaineena toimivaa maapuuta. Edelliset hakkukierrokset ajoittuvat 1900-luvun alkupuolelle ja 1950-luvun taitteeseen.

Monimuotoinen ja luontorikas seutu

Aalistunturin seutu kuuluu kasvimaantieteellisesti Peräpohjolan metsäkasvillisuusvyöhykkeeseen ja Länsi-Lapin vaara-alueeseen. Alueena se edustaa kaikkia kyseisen kasvillisuusvyöhykkeen luontotyyppisiä. Luonnonmaantieteellisesti se sijaitsee pohjoisboreaalisen vyöhykkeen eteläräjällä, jonka vuoksi sillä on havaittavissa myös selkeitä keskiboreaalisen vyöhykkeen piirteitä.

Pohjoisemmat vaarat edustavat selkeämmin pohjoisboreaalista metsäkasvillisuusvyöhykettä, kun taas esimerkiksi eteläisellä Roukoselällä on havaittavissa keskiboreaalisen vyöhykkeen piirteitä rinnekuusikoineen sekä sekametsineen. Alueen metsät ovat vielä toistaiseksi yhtenäisiä, eikä laajoja avohakkuita ole suoritettu kovinkaan montaa. Tällä on erityinen merkitys paikkalinnuille, jotka ovat käymässä yhä uhanalaisemmiksi.

Kansallispuistoaloitteen rajaus perustuu pitkään suunnitteluprosessiin sekä alueella tehtyyn kenttätyöhön, joka on jatkunut yli kymmenen vuoden ajan. Esitetty, noin 10 000 hehtaarin suojelualue, pitää sisällään lähes koko Laukkujoen valuma-alueen sekä pääosan sen vedenjakajista. Alueella on monipuolisesti edustettuina eri metsä- ja suoluontotyyppit, kuten valoisa paahderinteet, luontaisesti kehittyneet ja jyrkät kangasmetsät sekä tuuheat saniaiskorvet. Kohteet sijaitsevat Metsähallituksen hallitsemilla mailla.

Aalistunturin seudulla sijaitsee myös suurin osa Kolarin kunnan alueen rantarakentamiselta välttyneistä kovarantaisista järvistä ja lammista. Suurin näistä on 135 ha:n kokoinen Laukkujärvi, joka tunnetaan sen upeista hiekkarannoista, jylhistä kalli-

oista ja vanhoista rantametsistä. Vaikka seudun virtavesiä on aikoinaan muokattu uittoja varten, ovat ne tästä huolimatta ne ovat säilyttäneet luontaiset uomansa, ja vuosien varrella kehittyneet kohti luonnontilaisempaa suuntaa. Myös kuivatusta varten tehdyt metsäojat ovat umpeutumassa.

Aalistunturin seutu on myös geomorfologisesti rikasta aluetta. Näkyvimpiä merkkejä tästä ovat maanvyörymäaltaat Aalistunturin etelärinteessä ja Roukoselällä. Jylhät jääkauden jälkeiset maanliukumat saavat aikaan poikkeuksellisen rehevän kasvillisuuden, jonka voi havaita myös ilmakuvista ja lämpökartoista.

Kuva: Martti Asikainen / Häiminvuoma

Lisäksi alueelta löytyy runsaasti metsäpalojen, kuluksen ja hakkuiden jälkeen syntyneitä, luontaisesti kehittyneitä metsiä. Nämä talousmetsiksi määritellyt alueet ovat biodiversiteetin säilymistä kannalta erittäin tärkeitä, mikäli läntisen Peräpohjolan luonnonsuojelullista tilaa halutaan parantaa.

Luontokadon uhan konkretisoituessa ja Euroopan unionin asettaman paineen lisääntyessä myös luonnonsuojelullisen painopisteen tulisi siirtyä luontaisesti kehittyneisiin metsiin, kun vanhat ikimetsät ovat pääosin jo suojeltu. Alueen maankäytön historiasta johtuen alueella on myös mahdollista tutkia ennallistamisen vaikutusta luonnon monimuotoisuuteen sekä siihen liittyvää työpanos- ja tuottosuhdetta.

Tulevan talven hakkuut pelottavat

Aalistunturin kiista eskaloitui nopeasti kansallispuistoaloitteen tekijöiden käsistä. Hakkuut keskeyttäneiden nuorten osalta tilanne muistutti keväällä 1979 syntyneitä Kojjärvi-liikettä, joka kokosi yhteen aikakauden hajanaiset luontoaktivistit puolustamaan runsaasta lintukannastaan tunnettua Kojjärveä kuivaamiselta.

Metsäliikkeen aktivistit eivät kuitenkaan ole yksin ajatustensa kanssa, kun he vaativat luontokadon pysäyttämistä ja kansallispuistoksi esitetyn alueen hakkuiden lopettamista. Myös silloisen pääministeri Sanna Marinin hallitusohjelmassa luki, että Suomi on sitoutunut omalta osaltaan pysäyttämään luonnon

Kuva: Martti Asikainen / Tunturijänkänoja

monimuotoisuuden heikkenemisen. Myös Metsähallituksen strategia ja vastuullisuusohjelmassa on mainintoja aktiivisista toimista lajien ja luontotyyppien uhanalaiskehityksen pysäyttämiseksi, luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi sekä heikentyneiden elinympäristöjen kunnostamiseksi. Paperilta katsottuna Marinin hallituksen, Metsähallituksen ja Metsäliikkeen aktivistien tavoitteet olivatkin täysin samat. Kiistan kaikki osapuolet olivat sitoutuneet samoihin päämääriin. Myös Suomen luonnonsuojeluliitto. Näkemysrot liittyivätkin toteutukseen ja toimintaan.

Aalistunturin tilanne ei ratkennut siihen, kun aktivistit pakkasivat telttansa. Tai kun poliisit nappasivat heidät ja kuljettivat Rovaniemelle putkaan. Kansallispuistoaloitteen tekijät kertovat olevansa yhä huolissaan tulevan talven hakkuista ja toivovatkin ympäristöministeriön kiirehtivän vuonna 2021 tehdyn aloitteen käsittelyssä. Metsähallitus on tehnyt alueelle useita metsänkätöilmoituksia, joista moni on yhä voimassa.

Aalistunturin tilanne ei ratkennut siihen, kun aktivistit pakkasivat telttansa. Tai kun poliisit nappasivat heidät ja kuljettivat Rovaniemelle putkaan. Kansallispuistoaloitteen tekijät kertovat olevansa yhä huolissaan tulevan talven hakkuista ja toivovatkin ympäristöministeriön kiirehtivän vuonna

2021 tehdyn aloitteen käsittelyssä. Metsähallitus on tehnyt alueelle useita metsänkätöilmoituksia, joista moni on yhä voimassa.

Muonion ja Kolarin luonto ry seisoo yhä aikaisemman kantansa takana ja tukee Aalistunturin seudulle tehtyä kansallispuistoaloitetta. Kulunut vuosi on osoittanut, että alue on luonnon monimuotoisuuden kannalta arvokkaampi kuin julkisesti myönnetään. Näkemystä tukee myös Luonnonmetsä-työryhmän huomioidut sekä alueella tehdyt lajistokartoitukset. Lisää tietoa Aalistunturin seudusta ja sinne tehdystä kansallispuistoaloituksesta löydät osoitteesta <https://www.aalistunturi.fi>. Voit myös kysyä aiheesta lokakuun yhdistyskokouksessamme.

Kuva: Martti Asikainen / Piimäriipi

Lappi lämpenee paljon uskottua nopeampaa

Tuoreen raportin mukaan Lappi lämpenee jo päätetyillä ilmastotoimilla 50 vuoden aikana jopa 2-3 astetta nykytilasta. Käytännössä se tarkoittaa 4-5 asteen lämpötilan nousua esiteolliseen aikaan verrattuna.

Suomen ympäristökeskuksen (Syke) mukaan Lappi lämpenee jo päätetyillä ilmastotoimilla seuraavan 50 vuoden aikana jopa 2-3 astetta nykytilasta eli 4-5 astetta esiteolliseen aikaan verrattuna. Arvio perustuu Norjan, Ruotsin ja Suomen Lapin alueelle kohdennettuun lämpötila-analyysiin. Syken mukaan lämpötilan nousu tulee vaikuttamaan merkittävästi alueen luontoon ja elinkeinoihin.

Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että talvet alkavat myöhemmin ja leudontuvat, mikä vaikeuttaa monia elinkeinoja, kuten esimerkiksi poronhoitoa, luontoturismia ja rakentamista. Lisäksi se tuo tullessaan vieraslajeja, jotka voivat sekoittaa luonnon ekosysteemiä. Pohjoisen eläinlajien uskotaan uhanalaistuvan, ja osa niistä saattaa hävitä kokonaan. Avotuntureiden lajeista jo nyt on uhanalaisia lähes 40 prosenttia.

Analyysin mukaan lämpötilan noustessa luontotyyppit muuttuvat ja häviävät, kun esimerkiksi palsasuolet ja ikirouta sulavat. Avoimet alueet puolestaan pensastuvat ja heinittyvät eli arktinen luonto vihertyy. Muutoksen arvioidaan tapahtuvan vain yhden ihmiskukupolven aikana.

Kuva: SeppVei / Wikimedia Commons

Ympäristökeskuksen mukaan lämpötilan nousu voitaisiin kuitenkin rajoittaa 3-4 asteeseen, jos kaikki maailman maat ottavat käyttöön uusia, tiukkoja ja kattavia rajoituksia energiantuotannossa, liikenteessä, rakentamisessa, ruoantuotannossa ja kulutuksessa.

EU:n ennallistamisesitys luo uusia työpaikkoja Lappiin

EU:n ennallistamisasetus nytkähti eteenpäin heinäkuisessa täysistunnossa. Monet pelkäävät ennallistamisesta aiheutuvia kustannuksia, mutta samaan aikaan sivuutetaan usein sen luomat uudet työpaikat ja siihen suuntautuvat tuet.

Euroopan parlamentti hyväksyi heinäkuisessa täysistunnossaan paljon keskustelua herättäneen ennallistamisasetuksen tiukan äänestyksen jälkeen. Alun perin erittäin kunnianhimoinen asetus lieveni jäsenmaiden neuvoston poikkeusten ja parlamentin muutosten myötä.

Suomen luonnonsuojeluliiton toiminnanjohtaja **Tapani Veistola** oli kertoo olevansa tyytyväinen asetuksen hyväksymisestä. Veistololan mukaan on strateginen voitto luonnolle, että asetus lopulta nytkähti eteenpäin.

– Vihreä siirtymä olisi voinut pysähtyä europarlamentin täysvastustukseen, mutta nyt päästään eteenpäin, hän totesi tiedotteessaan.

Asetus muuttui loppumetreillä. Siihen lisättiin muun muassa paljon maa- ja metsätaloutta koskevia poikkeuksia, ja erityisesti maataloutta velvoittavat toimet poistuivat lähes kokonaan. Ennallistamistoimet taas määriteltiin kohdistuvan lähinnä aikaisemmin ilmoitetuille Natura-alueille.

puolet koko Suomen suoalasta on ojitettu. Euroopan komissio on arvioinut, että Suomelle kohdistuisi vuosittain 931 miljoonan euron kustannukset luonnon ennallistamisesta. Viidennes aiheutuisi metsien ennallistamisesta. Suurimman palan haukkaisi sisävesien muokkaaminen, joka veisi puolet. Kuudennes muodostuisi turvemaiden palauttamisesta luonnontilaan.

Moni pitää hintalappua reilusti ylimitoitettuna. Ympäristöministeriön mukaan osa vesien ennallistamisesta on jo ollut suunnitelmassa, uutta työtä tulisi esimerkiksi pienvesien kuten lampien ja purojen ennallistamisesta. Pienvesiluontotyyppien kustannusarvioksi on arvioitu noin 20 miljoonaa euroa vuosittain vuosina 2025-2050.

Toisaalta ennallistaminen voi luoda myös valtavasti uusia työpaikkoja Lappiin, sillä jonkunhan ne on ojatkin tukittava ja kosket kunnostettava. Euroopan unioni tulee tukemaan ennallistamista.

Muonion ja Kolarin Luonto ry pyrkii toiminnallaan edistämään ympäristön suojelua Kolarin ja Muonion kuntien alueilla sekä vaalimaan luonnon monimuotoisuutta.

Samalla se toimii luonnosta ja luonnonsuojelusta kiinnostuneiden henkilöiden yhdyssiteenä valtakunnalliseen ympäristöpolitiikkaan sekä Suomen luonnonsuojeluliittoon.

Yhdistys tarjoaa asiantuntijuuttaan ja tukeaan ilmaiseksi luonnon monimuotoisuutta sekä ympäristön suojelua edistäville tahoille.